

ACTORUL A MURIT

Rujoiu Mihai

Azi a căzut cortina,actorul a murit,
O scenă-n suflet goală,când rolul s-a sfârșit,
Scaune în plin negru,și-o lojă atât de goală,
Doar clopote mai bat din gurile cu smoală.

Cântă orchestra rece la poale de cortină,
Un râs hilar se aude ce-și cată a sa vină,
Pe noptieră zace printre pahare multe
O umbră ce dansează tăcută ca un munte.

Când am intrat în vis ma-m îmbrăcat subtil,
Am luat locul de veci cu chipul de copil,
Prin palme am lăcrimat și am strigat în cor,
Când vântul ne trecea prin gene călător.

Simțeam în suflet ură strânsă în fericire
Și după primul act o pură împlinire,
Se derulau cuvinte spuse cu atât suspin,
Căci degetele ardeau în cupă foc divin.

Stau ochii în privire cu atâta îngândurare,
De se topesc pereții pictați cu buze amare,
Se văd cum trec pe rând doar siluete triste,
Uscate se înnoadă verzi lacrimi în batiste.

Gongul mai bate o dată ca un etern ecou,
Rolul se derulează,din vechi devine nou,
Costume din petale ce se ascund în parfum,
Și flori se risipesc pe al tău ultim drum.

În fața la o cruce tot ascultăm cu dor
Cum ne-aminteam de tine,măi, bietule actor,
Ți-ai împlinit credința de-a fi pe primul loc
Dar ai făcut în noapte cu moartea veșnic troc.

Se-mprăștie semințe pe cerul prea senin,
Din cupe se revarsă parfum intens de vin,
Chemarea se deschide ca poarta unui chip,
Deșertul e prea negru și fără de nisip.

Focul arde adânc în marea fără plajă,
În aer doar mister ascuns în multă vrajă,
Cenușa se desprinde din vasul alb de lut,

O nouă viață plânge când nici nu a-nceput.

O stea cade cuprinsă de atâtea remușcări
Și se ascunde rece într-un buchet de flori,
Pe brazdă stau cocori cu capete plecate,
Doar amintiri ne spun ce nu vor fi uitate.

Se trage iar cortina și-ncepe un nou rol,
Actorul este nou dar cu sufletul gol,
În sală multe umbre ce ard cu nepăsare,
Se-aude rece gong și totul e-ntristare.